

NHỚ...

Hôm nay, đã gần một tuần Thầy trở về Mỹ, cho đến bây giờ không một ngày nào mà lòng tôi không nhớ Thầy. Những cảnh vật xung quanh, từ những vật dụng trong ngôi 3/2 đến những con đường cũng đều chất chứa những ký ức về Thầy trong tôi. Từng cảnh, từng vật đều gắn liền đến những kỉ niệm về Thầy.

Tôi còn nhớ như in những ngày đầu Thầy vừa về Việt Nam. Tôi là một đứa thụ động và “cực kì” lười biếng, không biết phụ giúp ai, không biết nghĩ cho ai, không biết dọn dẹp một chút nào... là một đứa con gái nhưng không phải là “con gái”. Tôi cũng là một con người không có kỷ luật dù chỉ là một điều bình thường đó là đi đâu cũng phải biết xin phép. Và Thầy dạy cho tôi những bài học quý giá về tính kỷ luật. Cho tôi bài học để tôi phải bỏ đi tính làm biếng. Trong lòng tôi, Thầy là một người Thầy tận tâm chỉ dẫn cho đệ tử của mình từng điểm, từng chi tiết một mà tôi phải sửa.

Không chỉ vậy, đối với tôi Thầy không chỉ là một người thầy giáo. Có đôi lúc tôi gặp phải những chuyện buồn nản lòng, Thầy đã động viên tôi, cho tôi một cảm giác thân tình như một người anh đối với một đứa em, đưa bàn tay kéo tôi dậy để tôi có thể tiến về phía trước.

Ngày trước tôi có yêu một người không tốt và nếu không có Thầy cho tôi một cái “phao” thì tôi chắc có lẽ đã chìm đắm trong đau khổ. Qua lời cầu xin của tôi và của mẹ tôi, Thầy đã vực tôi dậy. Trước mắt tôi, Thầy còn hiện thân như một người “tình ảo” để giúp tôi thoát khỏi cái vòng đau khổ đang trói chặt mình. Thầy đã cứu tôi, cho tôi sự thanh thản trong lòng.

Tôi là một sinh viên từ tỉnh lên thành phố học, cũng như bao người khác tôi phải ở nhà trọ, nhưng là một nhà trọ không tốt. Người ta định hại tôi, cũng còn may, tôi đã cầu Thầy, Thầy đã chỉ cho tôi cách ứng xử và kéo tôi ra khỏi nơi nguy hiểm. Lúc tôi bị người khác bắt nạt, Thầy bảo vệ tôi như một người cha bảo vệ cho con. Tôi thật cảm động vì cảm thấy Thầy thương mình như một người thân trong nhà, vì bất kỳ việc gì có vẻ nguy hại đến mình thì Thầy đều xuất hiện đúng lúc. Nghe nói lúc xưa, các cô Hương, Huyền... cũng có hoàn cảnh khi gặp nguy hiểm đều có Thầy xuất hiện.

Tôi thật quá may mắn vì được gặp Thầy. Đối với tôi Thầy là một vị Thầy, là một người cha, một người anh, và nhiều khi tôi còn tạo dựng cho mình hình ảnh một người tình tốt, đúng nghĩa phải giống như Thầy. Một người đàn ông với đầy đủ ý nghĩa của một đàn ông: Tài giỏi, rộng lượng, bao dung, điềm tĩnh, trang nghiêm và đẹp. Thầy hiện diện trong mọi mặt ở cuộc đời tôi, cho tôi mượn bàn tay để tôi bước qua những sai lầm, đau khổ. Suốt hơn một tháng gần Thầy và khoảng thời gian trước đó nữa Thầy luôn cho tôi những bài học sâu sắc ở mọi vai trò. Tôi luôn nhớ mãi, nhớ về những kỷ niệm vừa qua. Tôi bật khóc, vì vui, vì được Thầy chỉ dạy, vì cảm động với tình thương như người trong gia đình mà Thầy cho tôi, và... vì nỗi nhớ của chính tôi đối với Thầy.

Nhớ Thầy ở mọi vai trò của Thầy, nhớ Thầy trong mọi khía cạnh của cuộc sống chính mình. Từ đó cho tôi phát giác ra một điều: Tất cả những gì Thầy dạy không phải là lý thuyết suông mà là thực tế, nằm ở trong mọi mặt của đời người. Thế nên, tất cả các mặt trong cuộc sống mà tôi đi qua từ học hành, làm việc, sinh hoạt, tình cảm,... tất cả đều thấy hình ảnh của Thầy. Nhớ Thầy là một tình cảm riêng nhưng cũng là một bài học chung, một nhận thức chung.

